

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Oľgy Trnkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna v exekučnej veci oprávnenej **S.**, so sídlom v B., proti povinnému **I. spol. s r.o.**, so sídlom v B., **pre vymoženie 85 336,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3 Er 483/2001, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. apríla 2008 sp. zn. 2 CoE 24/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 18. apríla 2008 sp. zn. 2 CoE 24/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 9. mája 2007 č. k. 3 Er 483/2001-15 exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. M. B. pod č. EX 98/2001 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju z dôvodu straty spôsobilosti povinného byť účastníkom konania jeho výmazom z obchodného registra bez právneho nástupcu (§ 57 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, ďalej len Exekučný poriadok). Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi odmenu a náhradu hotových výdavkov 4 250,- Sk do 3 dní od právoplatnosti uznesenia (§ 203 Exekučného poriadku).

Krajský súd v Prešove na odvolanie oprávneného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o trovách exekúcie napadnuté uznesenie zmenil tak, že súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Uviedol, že podmienkou pre priznanie trov súdnemu exekútorovi pri zastavení exekúcie je posúdenie okolnosti, či oprávnený mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie. Keďže v danej veci sa exekúcia začala 9. 2. 2001 a k výmazu povinného došlo 12. 7. 2005 nebolo možné od oprávneného očakávať, že s takýmto časovým predstihom mohol predvídať zánik povinného a súdny exekútor v tomto období ani nevykonával žiadnu činnosť smerujúcu k vymoženiu pohľadávky a nevyužil všetky zákonom dovolené spôsoby zisťovania majetku povinného. Preto je možné pochybovať o účelnom vymáhaní nároku oprávneného.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Navrhol ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Na odôvodnenie dovolania uviedol, že nedoručením odvolania oprávneného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a konanie je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie o nepriznaní odmeny považoval za poškodenie súdneho exekútora, ktorý nemá právny podklad. Podľa jeho názoru na náhradu trov exekúcie mal byť zaviazaný oprávnený, v ktorého prospech a na základe návrhu ktorého bola exekúcia vedená.

Oprávnený navrhol dovolanie súdneho exekútora zamietnuť. Vo vyjadrení k dovolaniu sa stotožnil so závermi odvolacieho súdu. Zastavenie exekúcie nezavinil, nakoľko povinný bol ex offo vymazaný z obchodného registra 12. 7. 2005 a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolací súd rozhodol uznesením. Ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.). Proti uzneseniu odvolacieho súdu,

ktorým bolo uznesenie súdu prvého stupňa potvrdené, je dovolanie prípustné (§ 239 ods. 2 O.s.p.), ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia súdu alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Dovolanie súdneho exekútora smerujúce proti rozhodnutiu o trovách exekúcie podľa ustanovení § 239 O.s.p. nie je prípustné.

Vzhľadom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. súdny exekútor nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je postihnuté vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom.

Podľa § 211 ods. 1 O.s.p. v znení do 30. júna 2007 po predložení veci odvolaciemu súdu odvolací súd doručí odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa ostatným účastníkom konania a vyzve ich, aby sa v lehote desiatich dní od doručenia výzvy k odvolaniu vyjadrili, ak to považujú za potrebné.

Porušenie povinnosti doručiť odvolanie účastníkom konania na vyjadrenie má za následok vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože sa účastníkovi konania odníma možnosť uplatnenia procesného práva vyjadriť sa k úkonu druhého účastníka konania. Odníma sa mu tým právo na spravodlivý proces.

Z obsahu spisu vyplýva, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní oprávneného 28. 6. 2007 (čl. 18), ktorý o ňom rozhodol napadnutým uznesením bez toho, aby odvolanie doručil na vyjadrenie súdnemu exekútorovi ako účastníkovi konania (§ 37 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku).

Uvedeným postupom odvolacieho súdu bola súdnemu exekútorovi odňatá možnosť vyjadriť sa k odvolaniu oprávneného, čím odvolací súd zaťažil svoje konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na skutočnosť, že konanie bolo v danej veci postihnuté uvedenou procesnou vadou, zrušil dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.). Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu len

z procesných dôvodov nezaoberal sa ďalšími dôvodmi, z ktorých súdny exekútor vyvodzoval opodstatnenosť svojho opravného prostriedku.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu o trovách pôvodného ako i dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: